

[Statsministeren]

den vist næsten alle i befolkningen. Vi undlod at tilslutte os af hensyn til det danske socialdemokrati, som var midt i en modningsproces, som vi troede ville slutte med et socialdemokratisk ja – det troede de fleste i gruppen også, men det gik altså anderledes. Jeg mener fortsat, det var klogt af os til det yderste at søge at lette socialdemokratiet vejen til et ja. Jeg har ikke fortrudt det, selv om mange havde svært ved at forstå, at regeringen for sin part var så tilbageholdende. Det var der nogle der kritiserede os for, men jeg synes, det var en smuk gestus over for socialdemokratiet. Den blev desværre ikke gengældt. Og hvad er der nu tilbage? At vi strides om nogle mindre betydningsfulde bagateller.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 705

7) Til udenrigsministeren af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil en eventuel vedtagelse af direktivforslag om bioteknologiske lægemidler (KOM (84) 437 endeligt) pålægge den danske sundhedsstyrelse andre hensyn end de rent sundhedsmæssige og tvinge den til også at foretage kommercielle og økonomiske vurderinger?«

Skriftlig begrundelse

Danmark har betydelige sundhedspolitiske og beskæftigelsesmæssige interesser inden for bioteknologien. Det er væsentligt at mærke sig, at den danske medicinalindustri har stillet sig kritisk over for direktivforslaget. Ligeledes stilles forbrugerne ringere ved, at en del af beslutningskompetencen ifølge direktivet overføres til et underudvalg under EF-Kommissionen, hvorved forbrugerorganisationernes indflydelse formentlig bortfalder.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Spørgsmålet vil blive besvaret af statsministeren.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det direktivforslag, jeg omtaler, har som overordnet mål at styrke det indre marked på det farmaceutiske område; det fremgår

tydeligt af den hvidbog, der angiver tidsplanen for gennemførelsen af en række forslag. Det vil sige, at der blandes både kommercielle og økonomiske hensyn sammen med de rent sundhedsmæssige. Tilmed er der en ændret procedure i EF, der dels bureaukratiserer processen, dels holder forbrugerorganisationerne og såmænd også Ministerrådet udenfor.

Den danske repræsentation i EF i dette spørgsmål er sundhedsstyrelsen; derfor spørgsmålet om, hvilken indflydelse det nye direktiv vil få på de kriterier, der nu skal arbejdes efter.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg forstår godt, at fru Tove Lindbo Larsen stiller dette spørgsmål, og det mener jeg også man bør interessere sig for ud fra en ægte optagethed af, hvad sådanne regler kan betyde for sundhedsforholdene. Derfor er jeg glad for at kunne svare, at forslaget er baseret på den nuværende traktats artikel 100, og deraf følger så, at Danmark i givet fald vil kunne modsætte sig, at det vedtages i den foreslåede form.

Forestiller man sig, at forslaget bliver vedtaget på grundlag af den nye bestemmelse i EF-reglernes artikel 100 A, følger det af bestemmelsen i 100 A, stk. 4 – undskyld, det er lidt indviklet, men sådan er den juridiske teknik – at en medlemsstat, såfremt den finder det nødvendigt af sundhedsmæssige grunde, kan gennemføre en mere vidtgående regulering – og nu kommer det helt afgørende – også selv om dette sker under tilsidesættelse af kommercielle og økonomiske hensyn, derunder vedrørende de frie varebevægelser.

Jeg synes, det er godt, at det bliver indrettet sådan, for det betyder, at vi selv træffer disse afgørende beslutninger på sundhedsområdet.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det lyder meget pænt, og jeg takker da statsministeren for svaret, men direktivforslaget indeholder også spørgsmålet om godkendelse af markedsføring og anerkendelse af et bioteknologisk fremstillet lægemiddel. Det har jo hidtil været et nationalt anliggende, men i fremtiden skal det forhandles i EF, og en flertalsafgørelse indføres også på dette område. Direktivet påbyder nedsættelse af et